

Vážný, O ústrojí a příslušnosti soudů str. 121. Tento nejvyšší soud rozhodl sice (sb. n. s. čís. 1546, 3695, 3696, 5692), že o nároku manžela, by se manželka vrátila do společné domácnosti a vydala mu děti, jest rozhodovati sporem (§ 50 čís. 3 j. n.), avšak ohledně nároku na vydání dětí uznal také (sb. n. s. čís. 3267), že řešení této otázky patří na nespornou cestu a v novější době důsledně při tomto názoru setrval (sb. n. s. čís. 6411, 6899, 8989). Na odůvodnění těchto rozhodnutí se odkazuje. Opatrovnický soud bude museti vyšetřiti okolnosti, které budou tvořiti základ pro rozřešení této otázky a rozhodnouti ji, než rozhodne o nároku na placení výživného. Při tom se upozorňuje, že otec jako zákonný zástupce nebude moci dítě v tomto řízení zastupovati a že bude nutno dítěti zříditi opatrovníka (§ 271 obč. zák.).

### Čís. 9573.

**Místní příslušnost procesního soudu podle § 77 j. n. nepomine tím, že po podání žaloby bylo rekursním soudem v nesporném řízení vysloveno, že jest k projednání pozůstalosti příslušným jiný soud, než ten, jenž byl v obvodu procesního soudu.**

(Rozh. ze dne 25. ledna 1930, R I 9/30.)

Pozůstalost po Františku C-ovi byla projednána původně u okresního soudu v Plánici, jenž postoupil spisy okresnímu soudu v Holešovicích-Bubnech v Praze k dalšímu projednávání pozůstalosti. Okresní soud v Holešovicích-Bubnech poukázal dědičku ze zákona, by podala žalobu proti dědici ze zákona. Dědička ze zákona podala žalobu u krajského soudu v Praze. Po podání žaloby bylo v nesporném řízení rekursním soudem vysloveno, že příslušným k projednání pozůstalosti jest okresní soud v Plánici. Procesní soud první stolice na to žalobu pro místní nepřislušnost odmítl. Rekursní soud zamítl námítku místní nepřislušnosti. D ů v o d y : Dne 13. ledna 1928 zemřel František C. Pozůstalost po něm počal projednávatí okresní soud v Plánici, který postoupil spisy okresnímu soudu pro Holešovice-Bubny v Praze k dalšímu projednávání pozůstalosti. Tento soud usnesením ze dne 25. března 1928, doručeným žalobkyní dne 18. dubna 1928 poukázal žalobkyni jako dědičku ze zákona se přihlásivší, by podala proti žalovanému jakožto dědici ze závěti se přihlásivšímu žalobu o neplatnost závěti a o tom se do jednoho měsíce u téhož soudu vykážala. Žaloba podána byla dne 16. května 1928. Příslušnost soudu řídí se podle § 41 j. n. podle údajů žaloby, pokud soudu není známo, že jsou nepravdivé. V době podání byly tu předpoklady ve smyslu § 77 j. n. a proto žaloba byla u krajského soudu civilního v Praze po právu podána. Teprve po podání žaloby bylo k stížnosti žalovaného usnesením krajského soudu civilního v Praze jako soudu rekursního ze dne 15. listopadu 1928 vysloveno, že příslušným k projednávání pozůstalosti jest okresní soud v Plánici. Tato změna nemůže však již míti vliv na příslušnost soudu, ať se stala jakýmkoli způsobem, poněvadž podle § 29 j. n. zůstává soud ve věcech sporných, které byly u něho po právu zahájeny, příslušným až do jich ukončení, i když se později změnila okolnosti, které zakládaly příslušnost soudu. Zahájena jest ve smyslu

§ 41 j. n. sporná věc, jakmile žaloba byla podána u soudu. V souzeném případě žalobkyně ani jinak jednati nemohla, neměla-li přijíti o své tvrzené právo. Žalobkyně byla poukázána okresním soudem pro Holešovice-Bubny v Praze, by žalobu o neplatnost závěti podala a o tom se do jednoho měsíce vykážala, jinak by podle § 125 nesp. říz. byla pozůstalost projednána bez ohledu na dědické nároky poukázané na pořad práva. Lhůta k podání žaloby končila dne 17. května 1929 a v tu dobu byla pozůstalost projednávána u okresního soudu pro Holešovice-Bubny v Praze.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

### D ů v o d y :

Nejvyšší soud souhlasí v podstatě s důvody soudu rekursního, jichž žalovaný nevyvrátil, a dodává na vývody dovolacího rekursu toto: Žalovaný naznačuje sám zcela správně, že v souzeném případě jde o žalobu, k jejímuž projednání jest místně příslušným sborový soud prvé stolice určený sídlem soudu, u něhož se pozůstalost projednává. Tuto náležitost jest ovšem posuzovati podle doby podání žaloby. Žaloba byla podána dne 16. května 1928 a bylo v ní k odůvodnění příslušnosti zemského soudu civilního v Praze uvedeno, že pozůstalostní řízení se koná u okresního soudu pro Holešovice-Bubny v Praze. Údaje tyto byly, jak ze spisů pozůstalostních zřejmo, pravdivé a jsou pro posouzení místní příslušnosti procesního soudu směřodátne (§§ 41 a 77 j. n.). Podle nich byl v době podání žaloby k projednání tohoto sporu místně příslušným zemský soud civilní v Praze. Tato příslušnost zůstala, hledíc k ustanovení § 29 j. n. nedotčena, i když pozdějším usnesením téhož soudu jako soudu rekursního ze dne 15. listopadu 1928 bylo vysloveno, že k projednání pozůstalosti po Františku C. jest příslušným okresní soud v Plánici.

### Čís. 9574.

**Vzdání se žalobního nároku ve smyslu § 237 c. ř. s. a upuštění od odvolání (dovolání) může se státi jen výslovně, nikoliv činem konkludentním.**

**Bylo-li mezi pronajímatelem a nájemcem ujednáno, že nájemce smí zavést do nájemního předmětu osvětlovací vedení a předsevzítí stavební změny jen s písemným svolením pronajímatelovým, nemůže nájemce vynutiti proti vůli pronajímatele umístění elektrického počítadla a zavedení elektrického vedení do ordinace k provozu lékařského přístroje, nikoliv bezpodmínečně nutného. V odporu pronajímatele nelze tu spatřovati šikánu.**

(Rozh. ze dne 25. ledna 1930. Rv I 1848/29).

Žalující lékař najal od žalované místnosti, v nichž si zařídil ordinace síň. Ježto žalovaná odepřela svoliti k tomu, by si žalobce zařídil do ordinace elektrické vedení k diathermickému přístroji a umístil na chodbě elektrické počítadlo, domáhal se proti ní, by byla uznána povinnou